

Тойзи ковчегъ былъ направенъ троекровенъ, сирѣчь на три жилища, и всяко стъ нихъ имало множество отдѣленія. Прозореца-тъ му былъ отгорѣ, а врата-та отъ странѣ. Ной, по повелѣніе Божіе, вовелъ въ ковчегъ отъ всички-тъ животны, който не могатъ да живѣють во водѣ, но двѣ, а отъ нѣкои повече полезны на челоуѣка, по седемъ, за да спаси родове-тъ имъ отъ истребленіе, и взелъ хранѣ за нихъ на цѣль годинѣ. Найпослѣ, Богъ заповѣдалъ Ною да влѣзе въ ковчегъ съ женѣ си, съ трима-та си сынове: Сима, Хама и Иафета, и съ жены-тъ ихъ. Всички-тъ были осемъ души. Богъ ги затворилъ въ Ковчегъ. Подиръ това ся покрыло небо-то съ облацы, изъ които плиснахъ проенъ дѣждь и шыхъ четьредесять дни и четьридесять ноци; съ това наедно моря-та и рѣкы-тъ излѣзли вѣтъ изъ брѣгове-тъ си, вода-та ся умножила до толкосъ, что-то поля, дръвье, жилища челоуѣческы, ся покрыли съ водѣ—и ковчегъ-тъ плувнахъ. Челоуѣцы-тъ и звѣрове-тъ отъ равны-тъ мѣста потекли по могили-тъ; вода-та ги настигнахъ и тамо. Като не намирали пристанище на могили-тъ, тѣ възлазили на върхове-тъ на найвысокы-ты планины, но вода-та ги и тамо настигнахъ. Вода-та ся издигнахъ на пядесять лакты надъ найвысокы-тъ планины; всяко погынѣло: само ковчегъ-тъ плувалъ безбѣдно на повърхнинѣ-тъ воднѣ. Въ него ся заключавало всяко-то население земно: осемъ челоуѣцы, кон-то ся памирали подъ всемоущѣ-тъ защитѣ Божіѣ.

Сто и пядесять дни вода-та не ся умалявала отъ повърхнинѣ-тъ земнѣ; подиръ това духнахъ вѣтрѣ, разгонилъ дѣждовны-тъ облацы, и вода-та начепала мало-помало да спада. Ковчегъ-тъ, който ся носилъ до тогава по волны-тъ, ся задрѣлъ на единъ отъ върхове-тъ на горѣ Араратъ. Ной, желажши да ся научи, обсѣгнахъ ли е земля-та, пустихъ изъ ковчегъ гарванъ, който не ся възврънахъ да принесе извѣстіе за состояніе-то на земнѣ-тъ.